

**ВИРОК
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

м. Луцьк

26 березня 2024 року

Луцький міськрайонний суд Волинської області у складі
головуючого судді - Данелюк О.М.

за участю секретаря судового засідання - Пуклі Ю.А.

прокурора - Семенюка А.Я.,

захисника - Людві О.В.

розглянувши у відкритому судовому засіданні в порядку спеціального судового провадження за відсутності обвинуваченої (in absentia) обвинувальний акт у кримінальному провадженні, внесеного до ЄРДР за №2202303000000022, що надійшов з Волинської обласної прокуратури, відносно

Литвиненко Лідії Яківни, 08.08.1967 року народження, уродженки села Миколаївка Волноваського району Донецької області, громадянка України, одружена, неповнолітніх дітей на утриманні немає, зареєстрована за адресою: Донецька область, Волноваський район, село Миколаївка, вулиця Миру, 58.

раніше не засуджувалася

у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України,

В С Т А Н О В И В :

Верховною Радою України Радянської Соціалістичної Республіки схвалено 24.08.1991 «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і російська федерація.

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1991 російська федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Народи з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до пунктів 3, 8 Меморандуму про підтримку миру та стабільності в Співдружності Незалежних Держав від 10.02.1995, що укладений між державами СНД, серед яких є Україна та російська федерація, держави підтвердили непорушність існуючих кордонів один одного та зобов'язалися виступати проти будь-яких дій, що підривають їхню непорушність, а також вирішувати усі суперечки, що виникають з питань кордонів і територій, тільки мирними засобами. Держави також зобов'язалися не підтримувати на території інших держав-учасниць сепаратистські рухи, а також сепаратистські режими, якщо такі виникнуть; не встановлювати з ними політичних, економічних та інших зв'язків; не допускати використання ними територій і комунікацій держав-учасниць Співдружності; не надавати їм економічної, фінансової, військової та іншої допомоги.

Відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань згідно із Заклучним актом Народи

з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та російська федерація уклали 31.05.1997 Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (ратифікований Законом України від 14.01.1998 № 13/98-ВР та Федеральним Законом російської федерації від 02.03.1999 № 42-ФЗ). Відповідно до статей 2 - 3 зазначеного Договору, російська федерація зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та російською федерацією про українсько-російський державний кордон від 28.01.2003 (ратифікований російською федерацією 22.04.2004), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької і Луганської областей відноситься до території України.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України - Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій.

До системи адміністративно - територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема і Донецька область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Згідно з вимогами ст. ст. 72, 73 Конституції України питання про зміну території України вирішується виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Незважаючи на вищевикладене, 21.02.2022 російською федерацією визнано так звані «донецьку народну республіку» та «луганську народну республіку» незалежними державами, попередньо впроваджуючи в період 2013-2022 років, із застосуванням засобів масової інформації, ідеї єдиного російського народу та відсутності української нації, вчиняючи неоголошені та приховані вторгнення на територію України підрозділів збройних сил та інших силових відомств рф, організовуючи та підтримуючи терористичну діяльність, направлену на окупацію Донецької та Луганської областей та порушення територіальної цілісності України.

Надалі «президент» російської федерації оголосив 24.02.2022 про рішення розпочати так звану спеціальну військову операцію в Україні.

Після цього збройними силами російської федерації, які діяли за наказом військово-політичного керівництва рф, здійснено пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромах,

військовим штабам і складам Збройних сил України, а також підрозділами збройних сил та інших військових формувань рф 24.02.2022 здійснено вторгнення на територію суверенної держави Україна через державний кордон України, який проходить територіями Автономної республіки Крим, Донецької, Луганської, Харківської, Херсонської, Миколаївської, Сумської, Чернігівської та інших областей, і здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, окупували частину вказаної території, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час і призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

У свою чергу, указом Президента України № 64/2022 від 24.02.2022, у зв'язку з військовою агресією рф проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до п.20 ч.1 ст.106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану», введено воєнний стан на всій території України, дія якого неодноразово продовжувалася та який триває по даний час.

Відповідно до ч. 2 ст. 9 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» Кабінет Міністрів України, інші органи державної влади, військове командування, військові адміністрації, Верховна рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування здійснюють повноваження, надані їм Конституцією України, цим та іншими законами України.

Відповідно до ст.9 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2012 № 1207-VII, державні органи та органи місцевого самоврядування, утворені відповідно до Конституції та законів України, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території діють лише на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Будь-які органи, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території та їх діяльність вважаються незаконними, якщо ці органи або особи створені, обрані чи призначені у порядку, не передбаченому законом.

Наведені вище факти розв'язання та ведення рф агресивної війни проти України, здійснення підривної діяльності, захоплення державних установ, організацій та військових частин, із 27.02.2014 широко висвітлювались більшістю засобів масової інформації іноземних держав, у зв'язку з чим були достовірно відомі Литвиненко Л.Я.

У свою чергу, громадянка України Литвиненко Л.Я., відповідно до вимог ст. 68 Конституції України, зобов'язана неухильно додержуватися Конституції України та законів України, актів Президента України і Кабінету Міністрів України, наказів та інших нормативно-правових актів.

З 11.03.2022 по даний час село Бугас Волноваської міської територіальної громади, Ольгинська селищна громада та ряд інших селищних, міських і сільських територіальних громад Волноваського району Донецької області перебувають під окупацією збройних сил російської федерації, що зафіксовано відповідним Переліком, затвердженим Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 25.04.2022 № 75.

Всупереч порядку, встановленому Конституцією України, Законами України «Про місцеві державні адміністрації», «Про місцеве самоврядування в Україні» та іншими нормативно-правовими актами, указом Голови так званої «днр» від 09.06.2022 №277 створено окупаційну адміністрацію - адміністрацію Волноваського району донецької народної республіки, з метою подальшого утримання адміністративно-політичного контролю на захопленій військовим шляхом території селищної громади та реалізації узурпованих владних повноважень.

Під час указаної окупації, представники органів місцевого самоврядування та органів державної влади на місцях були примусово та незаконно відсторонені від виконання

покладених на них обов'язків.

Положеннями п. 6 ч. 1 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII визначено, що окупаційна адміністрація російської федерації - це сукупність державних органів і структур російської федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних російській федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Незважаючи на викладене, т.зв. «народна рада днр» 20.09.2022 прийняла псевдопостанову № П-726П-НС, якою призначила проведення «референдуму днр по питанню входження в склад рф на правах суб'єкта рф» з 23 по 27 вересня 2022 року, та визначила порядок проведення вказаного псевдореферендуму по днях, а також в цей же день прийняла псевдозакон № 410-ПНС «про референдум днр по питанню входження в склад рф на правах суб'єкта рф», яким визначили систему підпорядкування комісій під час проведення псевдо референдуму: «центральна виборча комісія днр» - «територіальні комісії референдуму» - «дільничні комісії референдуму», та інші питання організації проведення вказаного псевдореферендуму.

Крім цього, «центральна виборча комісія днр» прийняла псевдопостанову № 96 від 20.09.2022, про утворення дільниць «референдуму днр по питанню входження в склад рф на правах суб'єкта рф», які входять до складу територіальних комісій вказаного псевдореферендуму.

В той же час, починаючи з 20.09.2022 та не пізніше 27.09.2022, більш точний час та місце досудовим розслідуванням не встановлені, тобто після повної окупації міста Волноваха та Волноваського району Донецької області військовослужбовцями збройних сил російської федерації, Литвиненко Л.Я., маючи достатній рівень освіти, спеціальних знань і життєвого досвіду для усвідомлення фактів збройного конфлікту, викликаного російською військовою агресією, а відтак усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, водночас підтримуючи ідеї проросійської спрямованості, у тому числі щодо подальшого розвитку України, виходячи з геополітичних інтересів російської федерації, які передбачають перебування України у сфері її впливу, а також з корисливих мотивів та хибного почуття кар'єризму, вирішила використати факт встановлення окупаційної влади на території Волноваської міської територіальної громади у своїх особистих інтересах з метою одержання винагороди від окупаційної влади та пропозицій подальшого працевлаштування в таких органах (установах), та добровільно взяла участь в організації та проведенні незаконного «референдуму днр по питанню входження в склад рф на правах суб'єкта рф» на тимчасово окупованій території села Бугас Волноваського району Донецької області як член «дільничної комісії територіальної комісії референдуму центральної виборчої комісії днр».

Після цього, з метою представлення окупаційній владі своєї особистої прихильності, формування в населення Волноваської міської територіальної громади думки невідворотності встановлення та утвердження російської окупації частини території України, як єдиної законної влади на цій території, просуваючи ідеї проросійської спрямованості, Литвиненко Л.Я., перебуваючи на окупованій території Волноваського району Донецької області, з 20.09.2022 та не пізніше 27.09.2022, більш точний час та місце досудовим розслідуванням не встановлені, разом із іншими не встановленими громадянами та представниками незаконних органів рф, створених на окупованій території Донецької області, публічно закликала до проведення вказаного незаконного референдуму на зазначеній тимчасово окупованій території та пропаганду на території Волноваського

району Донецької області з метою дискредитації дій української влади, а також для подальшого встановлення у Волноваському районі окупаційної влади, штучного створення у його мешканців хибних уявлень про благі наміри окупаційних військ та незворотного і стабільного існування на теренах Донецької області влади рф та ідей «російського світу».

Являючись членом «дільничної комісії територіальної комісії референдуму центральної виборчої комісії днр», Литвиненко Л.Я., добровільно здійснювала обхід приватних домогосподарств села Бугас Волноваської міської територіальної громади з метою роздачі та збору бюлетенів щодо проведення вказаного псевдореферендуму, приймала активну участь у його проведенні на дільницях для голосування, а також здійснювала підрахунок голосів щодо проведеного псевдореферендуму.

Відповідно, добровільно взявши участь в організації та проведенні незаконного «референдуму днр по питанню входження в склад рф на правах суб'єкта рф» на тимчасово окупованій території села Бугас Волноваської міської територіальної громади Донецької області як член «дільничної комісії територіальної комісії референдуму центральної виборчої комісії днр» в період з 20.09.2022 та не пізніше 27.09.2022, більш точний час розслідуванням не встановлені, а також здійснюючи публічні заклики до проведення такого незаконного референдуму на тимчасово окупованій території, Литвиненко Л.Я. здійснила колабораційну діяльність.

Таким чином, своїми умисними діями, які виразились у добровільній участі в організації та проведенні незаконного референдуму на тимчасово окупованій території, а також публічних закликах до проведення такого незаконного референдуму на тимчасово окупованій території, Литвиненко Лідія Яківна вчинила кримінальне правопорушення, передбачене ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Прокурор у кримінальному провадженні - начальник відділу Волинської обласної прокуратури Семенюк А.Я. в судовому засіданні обставини, визначенні в обвинувальному акті підтримав у повному обсязі, в обґрунтування винуватості обвинуваченої зазначив, що показання свідка та подані письмові докази підтверджують протиправність злочинних дій Литвиненко Л.Я., а кваліфікація кримінального правопорушення є вірною для того, щоб довести винуватість останньої у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, поза розумним сумнівом.

Судовий розгляд у межах даного кримінального провадження здійснювався за відсутності обвинуваченої Литвиненко Л.Я. (in absentia), яка показань суду не надавала, будь-яких клопотань від останньої на адресу суду також не надходило.

Відповідно до ухвали Луцького міськрайонного суду Волинської області від 14.09.2023 постановлено здійснювати спеціальне судове провадження за обвинувальним актом відносно Литвиненко Л.Я., яка обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Повістки про виклик обвинуваченої Литвиненко Л.Я. у судові засідання, а також інформація про процесуальні документи надсилались та публікувались відповідно до вимог ст. 323 КПК України.

Судом вживалися заходи для виклику обвинуваченої Литвиненко Л.Я. для забезпечення доступу до правосуддя, у зв'язку із чим остання викликала в судові засідання в порядку ст. 323 КПК України.

Повістки про виклик опубліковувалися у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження, а саме у газеті «Урядовий кур'єр», на офіційному веб-сайті Луцького міськрайонного суду Волинської області, а також на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора.

Таким чином, суд вважає, що наявні у справі документи свідчать про відмову Литвиненко Л.Я., яка в свою чергу повинна була знати про розпочате кримінальне провадження, від здійснення свого права предстати перед українським судом за діяння вчинені на території суверенної України, юрисдикцію якої обвинувачена над собою не

визнас, та захищати себе безпосередньо в такому суді, а так само свідчать про її наміри на ухилення від кримінальної відповідальності.

У той же час, ухилення обвинуваченої Литвиненко Л.Я. від правосуддя, суд оцінює як реалізацію останньою її невід'ємного права на свободу від самозвинувачення чи самовикриття (п/п. «г» п. 3 ст. 14 Міжнародного пакту про громадянські і політичні права, ст. 63 Конституції України), як одну з ключових гарантій презумпції невинуватості.

Водночас, дане кримінальне провадження здійснювалось за обов'язковою участю захисника, який був забезпечений державою з Регіонального центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги у Волинській області.

Захисник обвинуваченої Литвиненко Л.Я. - адвокат Людва О.В. у судовому засіданні зазначив, що здійснюючи судовий розгляд у відсутності Литвиненко Л.Я. неможливо встановити наявність підстав для звільнення обвинуваченої від кримінальної відповідальності, зокрема, чи вчинені інкриміновані їй дії нею умисно чи під впливом, наприклад, фізичного або психічного примусу, застосованого відносно неї або членів її сім'ї, а докази сторони обвинувачення ґрунтуються виключно на припущеннях, у зв'язку з чим, виходячи з принципів презумпції невинуватості, просив виправдати обвинувачену у пред'явленому обвинуваченні за недоведеністю вчинення нею правопорушення.

Враховуючи наведене, суд вважає, що стороною обвинувачення та судом вживалися достатні заходи щодо дотримання прав обвинуваченої Литвиненко Л.Я. на захист та доступ до правосуддя, з урахуванням здійснення спеціального досудового розслідування та спеціального судового провадження.

Винуватість обвинуваченої Литвиненко Л.Я. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, а саме своїми умисними діями, які виразились у добровільній участі в організації та проведенні незаконного референдуму на тимчасово окупованій території, а також публічних закликах до проведення такого незаконного референдуму на тимчасово окупованій території.

Допитаний в судовому засіданні в режимі відеоконференції свідок Нескреба Євген Вікторович пояснив, що особисто знайомий з обвинуваченою Литвиненко Лідією, як колишньою односельчанкою у селі Миколаївка Волноваського району та з якою підтримував певні відносини і надалі після переїзду на проживання у місто Волноваха. Свідок підтвердив, що йому відомо про активну участь обвинуваченої в проведенні так званого «референдуму» з телефонних розмов зі знайомими, котрі лишилися в окупованому селі Миколаївка, а також особисто спостерігав це під час перегляду сепаратистських телеграм-каналів, де бачив обвинувачену як учасника відповідної комісії. Більше того, свідок вказав, що участь в аналогічному референдумі обвинувачена приймала ще у 2014 році, під час так званого проголошення незалежності днр на території Волноваського регіону. Після звільнення законною владою України цих територій, держава дала їй шанс на виправлення, не вживала до неї кримінально-карних заходів, однак це лише призвело до ввірування у безкарність за сепаратизм.

Окрім показань свідка, винність Литвиненко Л.Я. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.5 ст. 111-1 КК України, об'єктивно підтверджується також і іншими доказами дослідженими безпосередньо у кримінальному провадженні.

Згідно протоколу огляду від 13.01.2023, складеного слідчим слідчого відділу УСБУ у Волинській області Вознюк Ольгою за наслідками проведеного огляду публікації, розміщеної 27.09.2022 на каналі багатоплатформового месенджера Телеграм «Оплот ТВ» під назвою мовою оригіналу «Голосование в Бугасе (відео)», в ході якого зафіксовані відомості щодо проведення представниками окупаційної адміністрації держави-агресора у Волноваському районі незаконного референдуму з питань приєднання тимчасово окупованих територій Донецької області до російської федерації. Оглядом встановлено наявність на указаному ресурсі відеозапису та текстового відображення подій, зафіксованих на відео. Переглядом відеозапису встановлено, що на певному відрізу відео зафіксовано

особу обвинуваченої Литвиненко Лідії, яка присутня на дільниці з «проведення псевдо референдуму» в якості члена комісії, з атрибутикою референдуму - «бейджик» та російською державною символікою. Протоколом зафіксовано відомості про те, що з початком військового вторгнення та окупації територіальних громад Волноваського району Донецької області, окупаційною владою держави-агресора незаконно створені відповідні територіальні дільниці з проведення так званого референдуму, а обвинувачена Литвиненко Лідія приймає активну участь у так званому «волевиявленні народу Донбаса» в якості «члена комісії» в населеному пункті Бугас Донецької області. Приймаючи участь, спільно з представниками держави-агресора та її окупаційної адміністрації, в так званому «референдумі», з подальшим поширенням окупаційною владою відомостей про такі заходи в інформаційному просторі на окупованих територіях та території російської федерації, вчиняла умисні дії з метою утвердження окупаційної влади, переконання мешканців Волноваського району у втраті законною українською владою будь якого контролю над цими територіями та створення в них хибного уявлення незворотного і стабільного існування на теренах Донецької області влади рф. До вказаного протоколу огляду наявний додаток - 1 диск DVD-R на який записано системну папку із вмістом посилення із збереженою публікацією;

Згідно протоколу огляду від 13.01.2023, складеного слідчим слідчого відділу УСБУ у Волинській області Вознюк Ольгою за наслідками проведеного огляду публікації, розміщеної 23.09.2022 на каналі багатоплатформового месенджера Телеграм «Оплот ТВ» під назвою мовою оригіналу «Референдум в освобожденном селе Бугас (видео)», в ході якого зафіксовані відомості щодо проведення представниками окупаційної адміністрації держави-агресора у Волноваському районі незаконного референдуму з питань приєднання тимчасово окупованих територій Донецької області до російської федерації. Оглядом встановлено наявність на указаному ресурсі відеозапису та текстового відображення подій, зафіксованих на відео. Переглядом відеозапису встановлено, що на певному відрізку відео зафіксовано особу обвинуваченої Литвиненко Лідії, яка під відеозапис, що здійснювався пропагандистським ресурсом, надає роз'яснення одній із мешканок с. Бугас у питаннях так званого «референдуму», а надалі надає відео інтерв'ю, в якому наголошує на необхідності голосування, легітимності такого заходу, тому, що місцеве населення сподівається на «прекрасне майбутнє». Під час відео зйомки та надання інтерв'ю поводить невимушено, без хвилювань, надає вичерпну інформацію щодо проведення референдуму, просуваючи наративи встановлення «руського миру», що свідчить про її добровільну та активну участь в указаному заході, обізнаність з так званими «правовими нормами» окупаційної влади. Протоколом зафіксовано відомості про те, що з початком військового вторгнення та окупації територіальних громад Волноваського району Донецької області, окупаційною владою держави-агресора незаконно створені відповідні територіальні дільниці з проведення так званого референдуму, а обвинувачена Литвиненко Лідія приймає активну участь у так званому «референдумі» в якості «члена комісії» в населеному пункті Бугас Донецької області. Приймаючи участь, спільно з представниками держави-агресора, та її окупаційної адміністрації в так званому «референдумі», з подальшим поширенням окупаційною владою відомостей про такі заходи в інформаційному просторі на окупованих територіях та території російської федерації, вчиняла умисні дії з метою утвердження окупаційної влади, переконання мешканців Волноваського району у втраті законною українською владою будь якого контролю над цими територіями та створення в них хибного уявлення незворотного і стабільного існування на теренах Донецької області влади рф. До вказаного протоколу огляду наявний додаток - 1 диск DVD-R на який записано системну папку із вмістом посилення із збереженою публікацією;

Згідно протоколу огляду від 27.01.2023, складеного заступником начальника слідчого відділу УСБУ у Волинській області Вільчинським Олександром за наслідками проведеного огляду особистої електронної сторінки (аканту) у соціально орієнтованій мережі Інтернет -

ресурсу «Фейсбук», котра належить обвинуваченій Лідії Литвиненко, яким встановлено відомості, опубліковані обвинуваченою щодо себе і зокрема: ім'я та прізвище; місце попередньої роботи – сектор с. Миколаївка відділу впровадження реформ Ольгинської селищної ВЦА, наявні фотозображення останньої та інше. Таким чином, встановлено особу Литвиненко Лідії та її фотозображення, яке повністю співпадає із зображеннями Литвиненко Лідії на відеоматеріалах із фіксацією проведення незаконного референдуму. До вказаного протоколу огляду наявний додаток - 1 диск DVD-R на який записано системну папку із вмістом посилання із збереженою публікацією;

Згідно протоколу огляду від 03.02.2023, складеного заступником начальника слідчого відділу УСБУ у Волинській області Вільчинським Олександром за наслідками проведеного огляду веб - сайту так званої «днр», де в розділі «государственная информационная система нормативных правовых актов Донецкой Народной Республики (ГИС НПА ДНР) виявлено документ під назвою «Постановление народного совета ДНР № II-726П-НС от 20.09.2022 О назначении референдума Донецкой Народной Республики по вопросу вхождении в состав Российской Федерации на правах субъекта Российской Федерации» (мова оригіналу), в ході якого зафіксовані відомості щодо підготовки до проведення та організації проведення представниками окупаційної адміністрації держави-агресора в Донецькій області незаконного референдуму. До вказаного протоколу огляду наявні додатки - витяг з вказаного вище веб - ресурсу «квазіутворення» днр у вигляді нормативного акту та 1 диск DVD-R на який записано системну папку із вмістом посилання із збереженою публікацією;

Згідно протоколу огляду від 30.01.2023, складеного заступником начальника слідчого відділу УСБУ у Волинській області Вільчинським Олександром за наслідками проведеного огляду веб - сайту так званої «центральной избирательной комиссии донецкой народной республики» де міститься документ «Постановление №96 от 20.09.2022» (мова оригіналу), в ході якого зафіксовані відомості щодо підготовки до проведення та організації проведення представниками окупаційної адміністрації держави-агресора в Донецькій області незаконного референдуму. До вказаного протоколу огляду наявні додатки – витяг з вказаного вище веб - ресурсу «квазі утворення» днр у вигляді нормативного акту та 1 диск DVD-R на який записано системну папку із вмістом посилання із збереженою публікацією;

Як вбачається з інформації ГВ ЗНД УСБУ у Волинській області №5/1550 від 15.11.2022 щодо виконання доручення слідчого, згідно якої проведеними пошуковими і контррозвідувальними заходами встановлено, що обвинувачена Литвиненко Лідія приймала активну участь у проведенні незаконного референдуму з приводу незаконного приєднання тимчасово окупованих територій Донецької області до складу російської федерації, переховується від органів розслідування та суду на тимчасово окупованій території, у зв'язку із її кримінальним переслідуванням за скоєння злочину проти національної безпеки. Не встановлено відомостей, що обвинувачена діяла у такий спосіб через примушування з боку представників так званої днр чи російської федерації.

Наявність у Литвиненко Лідії Яківни, 08.08.1967 року народження, громадянства України підтверджується витягом з бази даних щодо громадянки України, який досліджений безпосередньо у судовому засіданні, з якої вбачається, що остання видано паспорт громадянина України ВА165783.

Будь-яких інших доказів в ході судового розгляду сторонами, які були вільними у використанні своїх прав у межах та у спосіб, визначений КПК України, враховуючи, що суд, зберігаючи об'єктивність та неупередженість у ході розгляду даного кримінального провадження, створив їм необхідні умови для реалізації ними їхніх процесуальних прав та виконання процесуальних обов'язків, надано не було.

Так, відповідно до ч. 1 ст. 373 КПК України, виправдувальний вирок ухвалюється у разі, якщо не доведено, що: вчинено кримінальне правопорушення, в якому обвинувачується особа; кримінальне правопорушення вчинене обвинуваченим; в діянні обвинуваченого є

склад кримінального правопорушення. Виправдувальний вирок також ухвалюється при встановленні судом підстав для закриття кримінального провадження, передбачених пунктами 1 та 2 частини першої статті 284 цього Кодексу.

Фізичний або психічний примус є обставинами, які, згідно статті 40 КК України, за певних умов виключають кримінальну протиправність діянь, передбачених ст. 111-1 КК України.

Проте, суду не надано доказів, що Литвиненко Л.Я. будучи громадянкою України, вчинила дії, що ставляться їй у провину, під безпосереднім впливом фізичного примусу, внаслідок якого вона не могла керувати своїми вчинками, чи психічного примусу, за умови, що такі дії були необхідними для усунення небезпеки, що безпосередньо загрожувала їй чи охоронюваним законом її правам або правам інших осіб, а також суспільним інтересам чи інтересам держави, якщо цю небезпеку в даній обстановці не можна було усунути іншими засобами і якщо при цьому не було допущено більш значної шкоди, ніж відвернена шкода (або, хоча шкода була і більш значною, але внаслідок сильного душевного хвилювання, викликаного небезпекою, особа не могла оцінити відповідність заподіяної шкоди цій небезпеці).

Натомість, послідовні показання допитаного в судовому засіданні свідка, про які зазначено вище, об'єктивно вказують на добровільність дій Литвиненко Л.Я., оскільки, як ствердив свідок, обвинувачена добровільно залишилася на тимчасово окупованій території.

Ніяких об'єктивних даних, які б свідчили про те, що до Литвиненко Л.Я. застосовувався фізичний та/або психічний примус, внаслідок застосування яких/якого обвинувачена вчинила інкриміновані їй дії, суду не надано.

З досліджених судом доказів, зазначених вище, встановлено, що Литвиненко Л.Я. діяла добровільно, а будь-які докази, що її примушували до вчинення таких дій, за встановлених вище судом обставин, відсутні.

Отже, правові підстави вважати про наявність обставин, що виключають кримінальну протиправність діяння Литвиненко Л.Я. у суда відсутні.

Також, варто зазначити, що у ряді складів кримінальних правопорушень, у тому числі, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, важливе значення має добровільність (якщо особа здійснювала відповідні дії не добровільно, а під примусом (байдуже яким), склад правопорушення відсутній).

Таким чином, розглянувши кримінальне провадження з дотриманням положень ч. 1 ст. 337 КПК України, в межах висунутого обвинувачення, дослідивши безпосередньо в судовому засіданні наведені вище письмові докази у їх сукупності, надавши їм належну правову оцінку, відповідно до вимог ст. 94 КПК України, виходячи із загальних засад кримінального судочинства, враховуючи, що показання свідка, дані ними безпосередньо в судовому засіданні, є послідовними, відповідають іншим обставинам справи та підтверджуються дослідженими письмовими доказами, які, на думку суду, є належними та допустимими, не викликають сумнівів у їх достовірності, оскільки підстав ставити їх під сумнів у суду немає, тому суд бере їх за основу при постановленні даного вироку та приходять до висновку про винуватість Литвиненко Л.Я. у вчиненні умисних дій, які виразилися в умисній добровільній участі в організації та проведенні незаконного референдуму на тимчасово окупованій території, а також публічних закликах до проведення такого незаконного референдуму на тимчасово окупованій території, тобто кримінального правопорушення, передбаченого ч.5 ст.111-1 КК України.

При обранні покарання суд враховує ступінь тяжкості вчиненого кримінального правопорушення, який, згідно ст. 12 КК України, відноситься тяжкого злочину, характер діяння, форму й ступінь вини, мотиви вчинення кримінального правопорушення і дані про особу винної, яка раніше не судима.

Обставин, що пом'якшують покарання обвинуваченої Литвиненко Л.Я., передбачених ст. 66 КК України, судом не встановлено.

Обставиною, що обтяжує покарання обвинуваченої Литвиненко Л.Я. суд визнає вчинення злочину з використанням умов воєнного стану, що передбачено п. 11 ч. 1 ст. 67 КК України.

Литвиненко Л.Я. вперше притягується до кримінальної відповідальності, до скоєння кримінального правопорушення, на обліках у лікаря психіатра та нарколога не перебувала.

Разом із тим, Литвиненко Л.Я., являється громадянкою України, народилася, проживала все своє свідоме життя, виховувалася, отримувала освіту та працювала в Україні, в тому числі в комунальному закладі, створеному органом місцевого самоврядування в м.Волноваха.

Обвинувачена має достатній життєвий та професійний рівень і підготовку, щоб усвідомлювати суспільну небезпеку своїх дій, передбачити їх суспільно-небезпечні наслідки.

Відповідно до вимог ч. 2 ст. 65 КК України особі, яка вчинила кримінальне правопорушення, має бути призначене покарання, необхідне й достатнє для її виправлення та попередження нових кримінальних правопорушень.

Згідно ч. 2 ст. 50 КК України покарання має на меті не тільки кару, а й виправлення засуджених, а також запобігання вчиненню нових кримінальних правопорушень як засудженими, так і іншими особами.

Таким чином, зважаючи на той факт, що обвинувачена Литвиненко Л.Я., як громадянка України, вчинила умисний злочин проти основ національної безпеки України в період встановленого в Україні воєнного стану, фактично підтримуючи ідеї військово-політичного керівництва російської федерації щодо політичної, ідеологічної, національної нетерпимості та ненависті до української нації та державності, а також антиукраїнські рухи, спрямовані на відокремлення від України частини її території і населення та націлені на агресивну ідеологічну мотивацію і розповсюдження таких же настроїв у решти населення Донецької області та інших тимчасово окупованих територій і заперечення української державності, тому суд, враховуючи особу обвинуваченої, підвищену суспільну небезпечність даного злочину, його тяжкість, наявність обставин, що обтяжує покарання та відсутність пом'якшуючих покарання обставин, а також приймаючи до уваги принципи законності, справедливості, обґрунтованості та індивідуалізації покарання, вважає, що виправлення та перевиховання обвинуваченої не можливе без ізоляції від суспільства та призначає їй покарання у межах, установлених ч. 5 ст. 111-1 КК України, у виді позбавлення волі з позбавленням права обіймати посади в органах державної влади та місцевого самоврядування, органах державного управління та контролю, підприємствах та організаціях державної чи комунальної власності з конфіскацією належного на праві власності майна.

Водночас, враховуючи конкретні обставини справи, суд не знаходить підстав для застосування до обвинуваченої вимог ст. 75 КК України чи призначення їй покарання із застосуванням ст. 69 КК України.

За переконанням суду, саме така міра покарання є законною, обґрунтованою, справедливою, необхідною, співмірною характеру вчинених дій та достатньою для виправлення обвинуваченої та попередження вчинення як нею, так і іншими особами кримінальних правопорушень.

Даних щодо наявності постанов про визнання речових доказів, процесуальних витрат у даному кримінальному провадженні прокурором не надано.

Керуючись ст.ст. 368, 370, 374 КПК України, суд, -

У Х В А Л И В :

ЛИТВИНЕНКО ЛІДІО ЯКІВНУ визнати винною у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України та призначити їй покарання за ч.5 ст.111-1 КК України у вигляді 8 (восьми) років позбавлення волі з позбавленням права обіймати посади в органах державної влади та місцевого самоврядування, органах державного управління та контролю, підприємствах та організаціях державної чи комунальної власності строком на 15 років з конфіскацією належного на праві власності

майна.

Строк відбування покарання обвинуваченій Литвиненко Л.Я. рахувати з моменту приведення вироку до виконання, тобто з моменту фактичного затримання.

Обраний в порядку ч. 6 ст. 193 КПК України відносно Литвиненко Лідії Яківни запобіжний захід у вигляді тримання під вартою - залишити без змін.

На вирок може бути подана апеляційна скарга до Волинського апеляційного суду протягом тридцяти днів з дня його проголошення через Луцький міськрайонний суд Волинської області.

Вирок набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо таку скаргу не було подано.

У разі подання апеляційної скарги вирок, якщо його не скасовано, набирає законної сили після ухвалення рішення судом апеляційної інстанції.

Учасники судового провадження мають право отримати в суді копію вироку.

Копію вироку після проголошення негайно вручити захиснику обвинуваченої та прокурору.

Інформацію про ухвалений вирок, опублікувати у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження згідно з положеннями статті 297-5 КПК України та на офіційному веб-сайті суду.

Суддя:

Вирок складено та надруковано в єдиному примірнику у нарадчій кімнаті.

Суддя:

Згідно з оригіналом
Вирок не набрав законної сили.
Оригінал вироку знаходиться в матеріалах справи № 161/5388/23, Ікл/161/263/24
Виготовлено з автоматизованої системи документообігу
Помічник судді
26.03.2023

Ю.В. Малина

10/10/16

10/10/16

